

Gölgeler

– Şehsuvarođlu · 20 Temmuz 2012

GÖLGELER 1

Gölgeler gördüm bugün
Aşına gölgeler
Yıllar öncesinden bakar gibiydiler

Gölgeler kovalıyor gölgemi
Gölgeler gölgeme vuruyorlar
Siyah fon kâğıdına yazı yazıyor
Siyah adamların tuttuđu siyah kalemler
Siyah mürekkepli

Gölgeler gölgemden korkuyorlar
Dağları gögede bırakan gölgeler
Gözyaşının bile gölgesi var
Ki hayatın tek kıymet-i harbiyesi
Gölgeme düşüyorlar
Gölgemi eziyor gözyaşları

Neş'eden kedere, yeisten ümide kadar
Uzayıp giden meçhul ve âşikâr
Ve ne kadar mücerret ve müşahhas
Şeyler varsa hepsinin
Bir damla ifadesi gözyaşlarının
Da gölgesi var

Pamuktan hafif bulutların bile gölgesi sert kayalar olabilir
Sert kayaların gölgesi ıpılık bir göldür bazen
En korkusuzların gölgeleri bir mum aleviyle kaçışılar oraya buraya

Beton duvarların gölgesi gölgemi yok ettiler
Gece de onları yok etti

Musikinin gölgesi hakikatte şiidir
Ama bir türlü notaya dökülmez

Ruhumda kaynayan nâmeler

Hayatın gölgesi kapkaranlık ediverir mısraları

Kaderini vaktin emrine terketmiş gölgem

Sonsuzluğa erişir gecede

İlk ve son ışıklarda uzar ipince

Sonsuzluktan çekip çıkarıldım

Mesafem kısaldı

Tek boyutum vardı-binbir boyutta

Şaşakaldım

Gün ışığında

GÖLGELER 2

İpliğini mumlar saraç

Düğümünü atar cellad

Bakracını atar cadı

Yıldız gölgeleriyle dolu kuyuya

Damarı titretir kan

Ruh devşirir can bulur vücud

Damarı eritir kan

Ruh çekilir çürür vücud

Güneşi gölgeler mi bulut

Gölgeleeeeer

Güneşi öldürür mü bulut

Öldürürse kul tanrısını

Öldürür güneşi bulut

Ve sineğin gölgesi

Nemrut'un kendisini

Şiirin gölgesi şairi devirdi

Toprağa uzandılar

Gölgelenip asıllar

Zaman "an"da noktalandı

Kabına sığmayan zaman

Bulut bulut akıp gitti

Gayrilendi mevcudat